z radosti splín si klidně vrhá stín.

D Ami
Sám sebe nepoznávám, dobrovolně se vzdávám,
D Ami
můj přítel strach už troubí na poplach.

Hmi

Hmi

1. Už ani nedivím se, jak věci otáčí se,

Emi

- Člověk, když nachází se opět na známém místě, výchozí bod mu vlastně přijde vhod.
 Stačí tak strašně málo, aby se ukázalo:
 - Stačí tak strašně málo, aby se ukázalo:

 C D E

 pro jedno kvítí se slunce nerozsvítí.
- G D
 R: Někde si najdu malej byt
 Ami C
 a tam si budu jen tak žít a snít.
 G D
 To je můj utajený svět,
 - Ami C
 1+1, tam a zpět, a zpět.
- Možná že štěstí mívá, kdo to tak neprožívá, a možná ne, to ať skryté zůstane.
 Najednou šanci dávám i nepatrným zprávám,
- 4. Co tentokrát mi chystá osud? Já, optimista,

hledaný klid teď toužím podplatit.

- doufám, že zachytí mě do sítí. Stačí tak strašně málo, aby se ukázalo:
 - Stačí tak strašně málo, aby se ukázalo pro jedno kvítí se slunce nerozsvítí.